

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218202116
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4218202116.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovaným: 1/ F. V., nar. XX.X.XXXX, F. XXX, 2/ F. V., nar. XX.X.XXXX, Š., A. XXX/XX, za účasti osobitného subjektu na strane žalovanej 2/: Úžera.org, občianske združenie so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, IČO: 42259061, o zaplatenie 19.442,65 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd konanie v časti dlžnej istiny nad sumu 18.015,83 eur ako aj v časti 17,90 % úroku ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 18.015,83 eur od 3.7.2020 do zaplatenia a v časti 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy prevyšujúcej sumu 18.015,83 eur od 3.7.2020 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Súd žalobu voči žalovaným 1/, 2/ v zostávajúcom rozsahu zamietá.

Žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť osobitnému subjektu na strane žalovanej 2/ 92,67 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.4.2018 si Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca uplatnila voči žalovaným nárok na zaplatenie sumy istiny vo výške 19.442,65 eur, dlžného úroku vo výške 16.856,54 eur, s 17,90% úrokom ročne zo sumy 19.442,65 eur od 1.4.2018 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 19.442,65 eur od 1.4.2018 do zaplatenia, sumy bankových poplatkov vo výške 30,11 eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že 26.9.2013 uzavrel ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o úvere č. 5975738386, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli o. i. Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 20.000 eur, pričom sa žalovaní zaviazali vrátiť istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaní neplnili úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 16.7.2015 úver za predčasne splatný. Žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru časť dlžnej sumy z úveru uhradili. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaní vykonali 11.8.2016 a od toho dňa ďalšie úhrady nevykonali.

Pôvodný žalobca za dôkaz označil zmluvu, OP SÚ ako aj VOP a Sadzobník poplatkov účinné ku dňu uzavretia zmluvy, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru z 30.6.2015, aktuálny stav úveru.

2. V podaní doručenom súdu 10.12.2018 pôvodný žalobca uviedol, že dátum prvej splátky bol 15.10.2013. Súčasne doplnil skutkové tvrdenia a uviedol, že žalovaní úhrnom od 9.10.2013 do 11.8.2016 uhradili sumu vo výške 2.385 eur, z ktorej suma vo výške 237 eur bola započítaná na poplatky, suma vo výške 1.590,65 eur bola započítaná na úroky a suma vo výške 557,35 eur bola započítaná na istinu. Súčasne špecifikoval spôsob výpočtu vyčíslených úrokov vo výške 18.447,24 eur s tým, že suma 15.771,83 eur pripadá na úrok z istiny za obdobie od 27.9.2013 do 31.3.2018 a suma 2.735,41 eur pripadá na úrok z omeškania za obdobie od 15.10.2014 do 31.3.2018. Po zohľadnení úhrad žalovaných započítaných na úroky vo výške 1.590,65 eur, neuhradené úroky predstavujú sumu vo výške 16.856,57 eur.

3. Podaním doručeným súdu dňa 12.1.2019 Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca súdu oznámila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 20.12.2018, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom, postupca postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovaným, ako vyplýva z prílohy zmluvy o postúpení. Preto navrhol rozhodnúť o zmene žalobcu.

Spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. dňa 30.1.2019 doručila súdu súhlas so vstupom do predmetného konania.

Súd uznesením zo 7.2.2019 na návrh postupcu rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. ako nový žalobca.

4. Žalovaná 2/ v podaní doručenom súdu 1.2.2019 navrhla pribrať do konania osobitný subjekt podľa § 95 ods. 1 CSP a súdu oznámila, že žije so synom F. v domácnosti a má vyživovaciu povinnosť. Súčasne oznámila, že v prílohe zasiela 3 kópie o výške svojho zárobku, čo všetko platí a koľko jej strhávajú zo mzdy.

5. Súd uznesením z 27.4.2020 rozhodol, že do konania priberá ako osobitný subjekt na strane žalovanej 2/ subjekt Úžera. org, občianske združenie, IČO: 42259061.

6. Osobitný subjekt na strane žalovanej 2/ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 1.6.2020 s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. namietal aktívnu legitimáciu žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že na podporu skutkových tvrdení o upozornení žalovaných na možnosť zosplatnenia úveru z 30.6.2015 niet dôkazu o tom, že žalovaní si toto upozornenie prevzali alebo odmietli prevziať, resp. ho neprevzali v odbernej lehote. Z podacieho hárku takáto skutočnosť nevyplýva. Súčasne poznamenal, že v zmluve z 26.9.2013 sa mu nepodarilo identifikovať dohodu o možnosti uplatnenia práva v zmysle § 565 OZ veriteľom. Poukázal na skutočnosť, že v obchodných podmienkach v rozsahu 7 husto popísaných strán a vo všeobecných obchodných podmienkach v rozsahu 16 husto popísaných strán s odborným textom takúto dohodu nehľadal, keďže tieto nie sú podpísané žalovanými, pričom je náročné sa s nimi oboznámiť aj pre neho a tým náročnejšie pre priemerného spotrebiteľa. Neexistencia dohody o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ je dôvodom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Pri neexistencii dôkazu, že veriteľ si splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., teda že si preveril schopnosť dlžníkov splácať úver, veriteľ v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona nemá právo požadovať splatenie úveru jednorazovo. Neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nastáva zo zákona od počiatku, čo má dopad aj na žalovaného 1/, hoci sám jej neplatnosť nenamietal. Navrhol žalobu zamietnuť.

7. Súd v spore otvoril pojednávanie dňa 30.6.2020 na ktorom žalovaná 2/ ako aj osobitný subjekt na strane žalovanej 2/ vzniesli námietku premlčania. Za účelom vyjadrenia sa žalobcu k vznesenej námietke premlčania súd pojednávanie vo veci odročil.

8. Žalobca vo vyjadrení zo 6.7.2020 tvrdil, že pokiaľ 16.7.2015 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a nárok bol uplatnený žalobou z 31.3.2018, premlčacia doba neuplynula. Súčasne špecifikoval úhrady realizované žalovanými po podaní žaloby v období od 2.7.2019 do 2.7.2020 v úhrnnej výške 1.426,82 eur, ktorú sumu započítal na istinu. Z toho dôvodu zobral žalobu v časti istiny vo výške 1.426,82 eur späť s tým, že žalovaných navrhol zaviazat' na spoločné a nerozdielne zaplatenie dlžnej istiny vo výške 18.015,83 eur, dlžného úroku vo výške 16.856,54 eur, zmluvného úroku za obdobie od 1.4.2018 do 3.7.2020 vo výške 7.570,18 eur, 17,90% úroku ročne zo sumy 18.015,83 eur od 3.7.2020

do zaplataenia, úroku z omeškania za obdobie od 1.4.2018 do 3.7.2020 vo výške 2.135,72 eur, 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 18.015,83 eur od 3.7.2020 do zaplataenia, sumy bankových poplatkov vo výške 30,11 eur.

9. Na pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu vniešol námietku premlčania uplatneného nároku aj žalovaný 1/.

10. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie zmluvy. Sporné je či došlo k premlčaniu nárokov žalobcu ako veriteľa z tejto zmluvy, resp. sporná je aj aktívna legitimácia žalobcu. Súd prítomným oznámil, že sa mu javí, že žalobca je aktívne legitimovaný a taktiež uviedol, že námietka premlčania vznesená žalovanými ako aj osobitným subjektom na strane žalovanej 2/ sa mu javí dôvodnou. Súčasne uviedol, že čerpaný úver sa javí byť bezúročným a bez poplatkov pre absenciu podstatných náležitostí úverovej zmluvy. Súd prítomným oznámil, že vo veci vykoná dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

11. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom lex specialis. Súd teda daný vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 30.4.2014, § 52 a nasl. OZ, § 101 OZ, § 103 OZ, § 565 OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

12. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 26.9.2013 uzavretá zmluva o úvere lepšia splátka, na základe ktorej postupca poskytol žalovaným ako dlžníkom úver vo výške 20.000 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť 120 mesačnými splátkami po 372,50 eur. Mesačné splátky boli splatné k 15. dňu v mesiaci, počnúc 15.1.2013, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 15.9.2023, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,90%, pri RPMN 20,12% a priemernej RPMN vo výške 13,44%, pri celkovej výške nákladov 23.105,63 eur.

Podaním z 30.6.2015 postupca každého zo žalovaných upozornil, že k 29.6.2015 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 3.711,61 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 3.555 eur, poplatkov vo výške 46,11 eur a poistného 110,50 eur. Súčasne žalovaných vyzval na úhradu s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je postupca oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným. Podaním z 16.7.2015 postupca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5975738386 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 19.442,65 eur, úrok vo výške 4.766,14 eur, poplatky za upomienky vo výške 49,61 eur, úhrnom vo výške 24.358,90 eur.

Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaní od 9.10.2013 do 11.8.2016 vrátane uhradili svojmu veriteľovi úhrnom sumu vo výške 2.385 eur, pričom z platieb žalovaných pôvodný veriteľ započítal len sumu vo výške 557,35 eur na úhradu istiny, keď na poplatky započítal sumu vo výške 237 eur a na úrok započítal sumu vo výške 1.590,65 eur. Žalovaní ďalšie úhrady realizovali po podaní žaloby, keď v období od 2.7.2016 do 2.7.2020 vrátane uhradili úhrnom sumu 1.426,82 eur, ktorú veriteľ žalovaných započítal na istinu.

13. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP so súhlasom žalovaných a osobitného subjektu na strane žalovanej 2/ zastavil konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby.

14. V danom prípade v písomnom vyhotovení úverovej zmluvy uzavretej zmluvnými stranami dňa 26.9.2013 absentuje podstatný údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), ale aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť čerpaného úveru.

15. Aj podľa bodov 42, 43 rozsudku Súdneho dvora C-42/15, písomne vyhotovená zmluva o úvere musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 (písm. c/ - zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy), pričom všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. V zmysle bodu 45. citovaného rozsudku, zmluva

o spotrebiteľskom úvere musí byť podpísaná zmluvnými stranami a táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48.

V zmluve z 26.9.2013 je síce uvedený dátum konečnej splatnosti úveru, ktorý však nemožno stotožniť s (v zmluve neuvedenou) dobou trvania zmluvy, najmä keď doba trvania zmluvy, ale aj termín konečnej splatnosti a výška, počet a frekvencia splátok (termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), boli samostatnými esenciálnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pričom je vylúčené v zmluve neuvedenú podstatnú náležitosť úverovej zmluvy vyvodiť z inej, v zmluve uvedenej, podstatnej náležitosti najmä keď tieto musia byť v zmluve uvedené zrozumiteľne a presne. Preto aj v danej úverovej zmluve mala byť zrozumiteľne uvedená doba trvania zmluvy. Doba trvania zmluvy nemôže byť ohraničená konečnou splatnosťou úveru, teda dátumom splatnosti ostatnej - 120. splátky, po uplynutí ktorej by v takom prípade bola potom úverová zmluva neúčinná.

Súd poznamenáva, že ani údaj o počte mesačných splátok, ktorý je v zmluve o úvere špecifikovaný číslom 120, nie je možné stotožňovať s pojmom doba trvania zmluvy, najmä s poukazom na článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 (výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia), ktorého znenie bolo implementované do § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedeného je zrejmé, že nielen doba trvania zmluvy, ale aj výška, počet a frekvenciu splátok (termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) spotrebiteľa boli samostatnými a obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má absencia údajov o dobe trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť čerpaného úveru

16. V zmluve z 26.9.2013 úplne absentuje ďalšia podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to údaj o celkovej čiastke v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je zrejmé, prečo by si priemerný spotrebiteľ mal matematickým úkonom, súčtom v zmluve uvedenej výšky úveru (20.000 EUR) ako aj v zmluve uvedenej výšky celkových nákladov (23.105,63 eur) spojených s úverom, vypočítať celkovú čiastku najmä keď profesionál dodávateľ tento výpočet do textu formulára úverovej zmluvy nedal a dať mal (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), pod hrozbou bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

Celkovou čiastkou v zmysle § 2 písm. h/ citovaného zákona je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ citovaného zákona sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Navyše, pokiaľ žalovanými čerpaný úver bol splatný 120 splátkami po 372,50 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 24.700 eur $[(120 \times 372,50) - 20.000]$, ale určite nie vo výške 23.105,63 eur, ako je to uvedené v zmluve, v ktorej úplne absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Celková čiastka, ktorú by mal spotrebiteľ zaplatiť pri čerpaní úveru vo výške 20.000 eur a pri 120 splátkach po 372,50 eur, predstavuje sumu vo výške 44.700 eur, kým po pripočítaní nákladov vo výške uvedenej v úverovej zmluve žalovaných - 23.105,63 eur - k výške čerpaného úveru - 20.000 eur - by celková čiastka, ktorú by mali žalovaní uhradiť, predstavovala (len) sumu 43.105,63 eur, čo je pri počte splátok a ich výške matematicky vylúčené.

Pritom s poukazom na § 19 ods. 2 citovaného zákona sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Ak v zmluve uvedený údaj o celkových nákladoch nie je správny, je nižší ako skutočné náklady, tak ani výška RPMN uvedená v zmluve nie je správna, je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa (obdobne rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/122/2018 - 121).

Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte RPMN neboli s poukazom na § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ale nižšie náklady (len vo výške 23.105,63 €). Potom veriteľ žalovaných v úverovej zmluve nepochybne uviedol RPMN v nižšej výške oproti skutočnej výške, teda v neprospech spotrebiteľov, ktorých tým uviedol do omylu, keď je známe, že čím nižšia je RPMN, tým je úver lacnejší. Aj z uvedeného dôvodu je úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami dňa 26.9.2013 bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má absencia údajov o celkovej čiastke špecifikovanej v § 2 písm. h/ citovaného zákona v úverovej zmluve spotrebiteľa za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť čerpaného úveru (obdobne rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/122/2018 - 121, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/210/2018 zo 17.10.2019, sp. zn. 7 Co/173/2018 z 26.6.2019, sp.zn. 12Co/100/2018 z 29.10.2019).

17. Tak ako to uviedol aj osobitný subjekt na strane žalovanej 2/, zo zmluvy o úvere nevyplýva dovolenosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ v prípade omeškania s úhradou splátky. Toto oprávnenie veriteľa je upravené v bode 5.5 [i] obchodných podmienok pre úver - lepšia splátka. Ustanovenie § 565 OZ nevyžaduje, aby dohoda zmluvných strán o oprávnení veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bola výslovne uvedená v písomnej úverovej zmluve, najmä keď toto oprávnenie veriteľa nie je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy. Pokiaľ žalobca preukázal podacím hárkom, že výzva s upozornením v zmysle § 53 ods. 9 OZ adresovaná každému zo žalovaných bola podaná na pošte dňa 30.6.2015 a žalovaní netvrdili, že v čase jej doručovania sa nezdržovali v mieste doručovania, resp., že toto upozornenie im doručené nebolo, dá sa predpokladať, že upozornenie veriteľa im doručené bolo, najmä keď oznámenie o predčasnom zosplatnení si každý zo žalovaných riadne prevzal, čo osvedčil svojim podpisom na doručenke dňa 20.7.2015 (žalovaný 1/), resp. 23.7.2015 (žalovaná 2/). Pokiaľ pôvodný veriteľ v oznámení o predčasnom zosplatnení úveru vyzval žalovaných na plnenie celej pohľadávky, súd má za to, že pôvodný veriteľ postúpil svoju splatnú pohľadávku voči obom žalovaným v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keď žalovaní nepochybne boli v čase postúpenia v omeškaní, napriek písomnej výzve, viac ako 90 dní.

18. Pokiaľ žalovaní ako dlžníci do 2.7.2020 vrátane uhradili úhrnom svojmu veriteľovi sumu 3.811,82 eur (2.385 + 1.426,82) na úver čerpaný vo výške 20.000 eur, ktorý je z dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 písm. b/ a v § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročným a bezpoplatkovým a z úhrad žalovaných v úhrnnej výške 3.811,82 eur veriteľ započítal na istinu bezúročného a bezpoplatkového úveru len sumu 1.801,58 eur (1.426,82 + 557,35), súd má za to, že pohľadávka voči dlžníkom z predčasne zosplatneného bezúročného a bezpoplatkového úveru predstavuje sumu 16.188,18 eur (20.000 - 3.811,82 eur).

Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanými, resp. osobitným subjektom na strane žalovanej 2/, súd skúmal dôvodnosť vznesenej námietky premlčania.

19. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné predčasné zosplatnenie celého dlhu v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 OZ upravuje podmienku, podľa ktorej dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V danom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru k 16.7.2015 zo strany veriteľa žalovaných dôvodne, keď žalovaní riadne uhradili len prvých 6 splátok po 372,50 eur splatných 15.10.2013, 15.11.2013, 15.12.2013, 15.1.2014, 15.2.2014 a 15.3.2014 a ďalšie platby realizovali až po roku, a to 15.5.2015, 11.6.2015, 14.7.2015 vo výške po 10 eur, pričom veriteľ žalovaných listom z 29.6.2015 upozornil na uplatnenie práva podľa § 565 OZ z dôvodu, že k 29.6.2015 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 3.711,61 eur, pozostávajúcej aj z omeškanej splátky vo výške 3.555 eur.

20. Pokiaľ splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá k 15. dňu v mesiaci a žalovaní boli podľa svojho veriteľa k 29.6.2015 v omeškaní s úhradou viac ako 3 mesiace, to znamená, že k 29.6.2015 boli v omeškaní s úhradou splátky splatnej 15.4.2015 a splátok splatných ešte pred týmto termínom. Súd, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanými, pri platnom a zákonnom zosplatnení celého dlhu, prihliadol na plynutie premlčacej doby podľa § 103 veta druhá OZ, podľa ktorej Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k modifikácii lehoty splatnosti pohľadávky z úverovej zmluvy vyhlásením predčasnej splatnosti veriteľom žalovaných v dôsledku porušenia povinností žalovaných dlžníkov - spotrebiteľov - platiť dohodnuté splátky riadne a včas, zmenil sa obsah pôvodného záväzku žalovaných v lehote splatnosti. Predčasným zosplatnením celej pohľadávky zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy začiatok plynutia premlčacej doby nebolo možné posudzovať podľa prvej vety § 103 OZ, teda odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, lebo sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou ustanovenia § 103 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ z upozornenia veriteľa žalovaných zo dňa 29.6.2015 je zrejmé, že veriteľ žalovaných vyvodzoval právo zosplatniť celý dlh pre nezaplatenie splátky splatnej 15.4.2015 a pred týmto dátumom, teda splátky majúcej za následok predčasné zosplatnenie pohľadávky, trojročná premlčacia doba v danom prípade začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky s ktorou boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace do zosplatnenia, a to najneskôr od 15.4.2015 pre celý zosplatnený dlh. Žaloba vo veci bola doručená súdu dňa 18.4.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ a námietka premlčania uplatneného nároku bola žalovanými a osobitným subjektom na strane žalovanej 2/ vznesená dôvodne. Je bez významu, že žaloba vo veci bola vyhotovená dňa 31.3.2018, keď súdu bola doručená až 18.4.4.2018 a až v tento deň si žalobca uplatnil svoje právo na súde. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol v rozsahu zostávajúcom po čiastočnom zastavení konania, keď žalobcovi, nebyť dôvodne vznesenej námietky premlčania, ani nevznikol nárok na zmluvný úrok a poplatky z bezúročného a bezpoplatkového úveru.

21. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na dlžné úroky z istiny do 31.3.2018 vo výške 16.856,54 eur, ktorú sumu špecifikoval dodatočne výpočtom vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.12.2018 tak, že túto tvorí úrok vo výške 15.711,83 eur a úrok z omeškania vo výške 2.735,41 eur, pričom z úhrad žalovaných započítal sumu 1.590,65 eur na úroky. Avšak žalobca si žalobou uplatnil nárok na dlžné úroky, ale nie nárok na dlžné úroky z omeškania, ktoré predstavujú iný inštitút ako úroky. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú nielen úroky, ale aj úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Doplnenie žaloby o skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé ako veriteľ dospel k sume uplatneného nároku na dlžné úroky z istiny do 31.3.2018 vo výške 16.856,54 eur nemení nárok uplatnený (len) na dlžné úroky za nárok na dlžné úroky a dlžné úroky z omeškania, najmä keď tieto predstavujú dva rôzne hmotnoprávne nároky a nemôžu byť vtelené len do jedného z nich. Navyše, prípadná zmena žaloby je v konaní voči žalovanému spotrebiteľovi s poukazom na § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch aj vylúčená.

Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, avšak len zo sumy, s úhradou ktorej boli dlžníci v skutočnosti v omeškaní, s prihliadnutím na nimi realizované úhrady a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pokiaľ je však uplatnený nárok na dlžnú istinu premlčaný, je premlčaný aj nárok na jej príslušenstvo podľa § 121 ods. 3 OZ.

22. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1, 2 tak, že v konaní procesne úspešnejším žalovaným nepriznal náhradu trov konania, keď zo spisu nevyplýva, že by im nejaké trovy konania v zmysle § 251 CSP vznikli, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že úhradami po začatí konania žalovaní zavinili zastavenie konania. Súd osobitnému subjektu na strane žalovanej 2/ priznal 92,67% náhradu trov konania, zohľadniac procesný úspech žalobcu (7,33%) v dôsledku zavinenia zastavenia konania žalovanými.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno,

na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.